Написав Крісман Наталія
Субота, 18 вересня 2010, 14:06

Ріка Життя невпинно мчить
Крізь гір хребти й через пустелі,
Крізь наші долі невеселі
Попри ясних небес блакить.

Така мінлива ця Ріка -
То гладдю промінь відбиває,
То її хвиля з ніг збиває
Багатія і бідняка...

Тягає сонце гільйотину,
До втрат привчаючи людей,
Що вже й забули про Едем,
Свої лиш множачи провини.

Куди йдемо? Коли прилинем
На плац небесний до Творця?
В Ріки Життя нема кінця,
Тече крізь час і нас невпинно...